

CARTE TRIMISĂ A LUI PETR
PRESTE TOT A DOUA

CAP I

imeon Petăr, rob și apostolul lui 1
 Iisus Hristos, celor ce întocma 1
 cinstită cu noi au nemerit credință, 1
 întru direptatea Dumnezeului nos- 1
 tru și Mîntuitoriului Iisus Hristos: 1
 Dar voao și pace să să înmulțească, întru 2
 cunoștința lui Dumnezeu și a lui Iisus Dom- 2
 nului nostru! După cum toate noao 3
 cea dumnezăiască a Lui puteare ceale 3
 rătră viață și bunăcredință dăruindu- 3
 re, pren cunoștința Celui ce au chemat 3
 ore noi, pren mărire și bunătate, Pren 4
 larele ceale mai mari noao și cinstite 4

făgăduiale s-au dăruit, ca pren acesta să fiți
 5 părtaș dumnezeieștii firi, depărtându-vă de
 cea den lume cu pohtă stricăciune. Și
 6 întru aceeaș numai toată nevoița puin-
 du-o, sporiți cu credința voastră bunătatea;
 7 și cu bunătatea, mintea; Și cu mintea,
 8 contenirea; și cu contenirea, răbdarea; și cu
 răbdarea, buna-credință; și cu buna-cre-
 9 dință, iubirea frăției; Și cu iubirea frăției,
 dragostea. Pentru că, acestea la voi fiind
 și prisosind, nu deșărți, nici fără de rod vor
 pune pre voi spre a Domnului nostru Iisus
 10 Hristos cunoștință. Pentru că la carele
 nu-s acestea orb iaste, cercînd cu minile,
 uitare luînd de curăția celor de demult ale
 11 lui păcate. Pentru aceea mai mult, frați-
 lor, nevoiți adeverită chemarea și alegerea
 voastră să să facă; pentru că, acestea făcînd,
 12 nu veți greși niciodinioară. Pentru că
 așa, cu bogăție să va spori voao întrarea la
 cea veacinică Împărăție a Domnului nostru
 și Mîntuitoriul Iisus Hristos. Pentru aceea
 nu mă voiui lenevi voao pururea a vă aduce
 aminte pentru acestea, măcară că știți și
 13 întăriți fiind întru acestu adevăr. Și drept
 socotesc a fi, întrucît sînt întru acest lăcaș,
 14 să vă scol pre voi cu pomenirea, Știind
 că iute iaste lepădarea sălașului meu, după
 cum și Domnul nostru Iisus Hristos au arătat
 15 mie. Și voiui nevoi și fieștecînd a avea pre
 voi, după a mea ieșire, a acestora pomenire
 să să facă. Pentru că nu la ceale învățate
 16 basne urmînd am arătat voao a Domnului
 nostru Iisus Hristos puteare și venire, ce
 17 văzătoriu fiind ai mărimei Aceluia. Pen-
 tru că, luînd de la Dumnezău Părinte-
 le cinste și mărire, glas venind la El ca
 acesta, de la cea prea cuvioasă mărire:
 „Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit, la Carele
 18 Eu binevruii“. Și acesta glas noi l-am
 auzit den ceriu aducîndu-să, împreună cu
 19 El fiind în măgura cea sfîntă. Și avem
 mai adevărat pre cel prorocesc cuvînt, la
 carele bine veț face luînd aminte, ca unui
 luminătoriu ce luminează în loc cu ceață,
 20 pînă unde ziua va lumina, și luceafărul va
 răsări întru inimile voastre; Aceasta întîiu
 știind, că toată prorocirea Scripturii spre a sa
 21 dezlegare nu să face. Pentru că nu den
 voia omului să răspunsă vreodată prorocie,
 ce de Duhul Sfînt îndemnîndu-să au grăit
 acei sfînți oameni ai lui Dumnezău.

CAP II

1 **F**ură însă și proroci mincinoși întru
 norod, după cum și întru voi vor fi
 dascali mincinoși, carii vor băga ere-
 suri de pierzare și, de Stăpînul care
 au răscumpărat pre ei lepădîndu-
 2 să, aducînd loruş grabnică pierzare. Și mulți
 vor urma la peirile lor, pren carii calea a-

devărului să va huli. Și cu lăcomie, cu 3
 cuvinte amăgitoare pre voi vor precupi, la
 carii judecata de demult nu zăbovește și
 4 pierzarea lor nu adoarme. Pentru că, de
 vreme ce Dumnezău pre îngerii greșind nu
 i-au cruțat, ce, cu lanțurile întunearecului,
 în tartar băgîndu-i, i-au dat la judecată,
 fiind păziți, Și lumea cea de-nceput nu 5
 o au cruțat, ce al optulea pre Noe, al dreptă-
 ții propoveduitoriu l-au ferit, potop în lume
 celor necurați aducînd, Și cetățile So- 6
 domului și Gomorului, făcîndu-le cenușă,
 cu prăpădire le-au osîndit, pildă puind celora
 ce vor să facă necurăție, Și pre dreptul 7
 Lot, necăjîndu-să de cea cu necurăție viață
 a celor fără de leage, l-au izbăvit — Pen- 8
 tru că, cu vederea și cu auzul dreptul acela
 lăcuind întru ei, den zi în zi suflet drept
 munciia cu ceale fără de leage lucruri—, 9
 Știe Domnul pre cei buni credincioși den
 bîntuială a-i mîntui, iară pre cei nedirepți
 la ziua judecății căzniți să-i păzască: Și 10
 mai vîrtos pre cei ce denapoia trupului um-
 blă, în pohta pîngăriciunii, și de dumnezăire
 nebăgînd sama. Cutezători, obraznici, mă- 11
 ririle hulindu-le, nu să cutremură; Unde
 îngerii, cu tăria și cu putearea mai mari fiind,
 nu rabdă asupra lor lîngă Domnul judecată 12
 cu hulă, Iară aceștea, ca niște necuvîntă-
 toare dobitoace, den fire fiind făcute spre
 luare și stricare, întru carele nu știu bleste- 13
 mînd, cu stricăciunea lor strica-să-vor,
 Luînd plata nedireptății, dulceață socotind
 (a fi) cea pre zi desfătăciune cu pîngăriciuni 14
 și spurcăciuni; desfătîndu-să întru înșălă-
 ciunile lor, împreună cu voi desfătîndu-se,
 Ochi avînd plini de preacurvie și neîncetați 15
 de păcat, amăgind suflete neîntărite, inemă
 deprinsă cu lăcomie avînd, fiii osîndirii.
 Lăsînd calea cea dreaptă, au rătăcit urmînd 16
 în calea lui Valaam al lui Vosor, carele plata
 nedireptății au iubit; Și muștrare au avut
 17 fărădelegii lui: asin fără de glas, cu glas de om
 răspunzînd, au oprit a prorocului nebulie.
 Aceștea sînt izvoară fără de apă, nori de vi- 18
 for purtați: căroră pîcla întunearecului în
 veac să păzească. Pentru că semețiile de- 19
 șărtăciunii răspunzînd, amăgesc cu pohtele
 trupului, cu necurății, pre cei ce adevărat au
 scăpat de cei ce întru înșălăciune petrec.
 Volnicie lor făgăduindu-le, ei robi fiind ai 20
 stricăciunii; pentru că oricine, de ce s-au
 biruit, spre aceasta s-au și robit. Că, de ar
 fugi de pîngăriciunile lumii cu cunoștința
 Domnului și Mîntuitoriului Iisus Hristos și,
 la acestea iarăș învăluindu-se, biruiescu-se,
 21 făcură-să lor ceale de apoi mai reale decît ce-
 le dentîiu. Pentru că mai bine era lor a nu

cunoaște calea dreptății decît, cunoscîndu-o, a să întoarcă den cea dată a lor svîntă poruncă. Și să întîmplă lor ceaea a pildei cei adevărate: „Cîinele s-au întors la borîtura sa“ și „Scroafa s-au scăldat în tăvălitură de împuceciune“.

CAP III

1 **A**ceasta acum, iubiților, a doua carte scriu voao, cu carele rădic voao cu pomenirea cugetului cel curat,
 2 Să vă aduceți aminte de graiurile ceale de mai nainte grăite de svinții proroci și ale apostolilor noștri, poruncă a
 3 Domnului și Mîntuitorului. Aceasta întîiu știind, că vor veni în zilele ceale de apoi batjocuritori, după ale lor pohte umblînd
 4 și zicînd: „Unde iaste făgăduința venirii Lui? Pentru că, de cînd părinții au adormit, toate așa rămîn, de-nceputul zidirei!“.
 5 Pentru că să amăgesc ei, aceasta vrînd, că ceriurile era de-nceput și pămîntul, den apă și pren apă închegîndu-se, cu al lui Dumnezeu
 6 zău cuvînt, Pren carele lumea cea de atunce, cu apă acoperîndu-se, au perit.
 7 Iară ceale de acum ceriuri și pămîntul, cu acelaș cuvînt cîștegate sînt, focului păzîndu-se la ziua judecării și pierzării oamenilor
 8 celor necurați. Și una ca aceasta să nu vă amăgească pre voi, iubiților, că o zi lîngă Domnul iaste ca 1000 de ani, și 1000 de
 9 ani, ca o zi. Nu zăboveaște Domnul făgăduinței, precum unii zăbavă socotescu, ce mult îngăduiaște la noi, nevrînd ca să
 10 piară unii, ce toți la pocăință să vie. Și va veni ziua Domnului ca furul noaptea, întru carea ceriurile cu sunet să vor treace
 și stihiiile arzîndu-se să vor topi și pămîntul și ceale dentru el lucruri vor arde de tot.
 11 Deci aceastea toate topîndu-se, în ce fealiu trebuie a fi voi întru svinte petreaceri și
 12 bune credințe, Așteptînd și sîrguind venirea zilei lui Dumnezeu, pentru carea ceriurile arzîndu-se să vor topi și stihiiile,
 13 fiind arse, topi-se-vor. Și ceriuri noao și pămînt nou, după făgăduința Lui, așteptăm, întru carele dreptatea lăcuiaște.
 14 Pentru aceaea, iubiților, aceastea așteptînd, nevoiți nepîngăriți și nevinovați la El să vă aflați cu pace. Și cea a Domnului nostru
 15 multă îngăduință mîntuire o socotiți, după cum și cel iubit al nostru frate Pavel, după cea ce s-au dat lui înțelepciune au scris
 16 voao, După cum și întru toate cărțile grăind întru dînsele pentru aceastea, întru carele sînt greale la înțeles unele, carele
 cei neînvățați și neîntăriți le șovăiesc, ca și cealealalte scripturi, cătră a lor pierzare.
 17 Deci voi, iubiților, mai denainte știind, păziți-vă ca nu, cu a celor fără de leage înșălăciune aducîndu-vă, veți cădea den-
 18 tru a voastră întărire; Ce creșteți

cu darul și cu cunoștința Domnului
 nostru și Mîntuitorului Iisus
 Hristos. Acestuia e slava
 și acum și în ziua
 veacului!
 Amin.

